

Publicerad 2020-05-12 09:42 av Max Poisé

recession

armarna kronisk i krokben
medan mjukt fundament
fortsätter ut ur kroppsöppningarna
och visar vägen mot stängda utgångar

konstant inlåsning flyttar bara ångesten
till trängre utrymmen och visar sitt elaka
ansikte när det är som mörkast,

låter hjärtat fortsätta utan att hjälpa det att stanna
och bryter isoleringen av solljus som inte vill synas

kan inte hitta hem,
förstår inte det simpla
när sarkasmen lägger sig med
mitt medvetande
och flyttar förhoppningen till onåbara ytor

har accepterat vintern,
tillåter att nycklarna inte passar
och att gråheten växer och äter
upp alla vackra färger

det kräver så lite,
för att ändra kursen,

en liten knuff,
så går jag från fastfrusen is,
till smekande vårvindar

fram tills dess,
låter jag min kokong växa vilt över saknaden
och beundra

ett liv som alla verkar njuta av

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten